

med, har tilegnet sig Kulturen, tilegner sig den i stigende Grad Dag for Dag. Fejlen er jo blot, at det ærede Medlem ikke følger med, at det ærede Medlem har sat sig udenfor Udviklingen og ikke ved, hvor den fører hen, men han maa virkelig ikke tro, at Udviklingen staar stille, fordi han ikke forstaar den.

Til Slutning skal jeg blot gøre et Par politiske Bemærkninger til de ærede Ordførere, der har talt. Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg sige, at naar han hævder, at Menneskene nu deler sig efter Anskuelser og ikke efter Klasser, tror jeg, det ærede Medlem taler om en Tid, der har været. Det er rigtigt, at det har været saaledes i den sidst forløbne Menneskealder, men det er ogsaa rigtigt, at Samfundene arbejder sig ud i en anden Retning. De sidste Valg i Sverige, Forholdene, som de udvikler sig i Tyskland, Sammenslutningen mellem Liberale og Konservative i det engelske Parlament peger i en ganske anden Retning, nemlig i Retning af Klassesamfund. I Sverige og Danmark er de store Bønder og Kapitalisterne i Byerne begyndt at slutte sig sammen mod Arbejdere, Tjenestemænd og Husmænd og staar som disse Klassers naturlige Modsætninger. Saaledes vil Forholdene sikkert udvikle sig videre, de er saaledes i dette Øjeblik i hvert Fald, det er, hvad vi kan se. Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte ikke noget Eksempel paa, at det skulde gaa i en anden Retning, hverken her eller ude i Verden, det var hans Tro, at vi skulde blive ved den gamle Fordeling efter Anskuelser. Det sidste er for saa vidt rigtigt naturligvis, som ingen slutter sig til en Klasse uden at dele dens Anskuelser, men det er ogsaa rigtigt, at Anskuelserne er Udtryk for Klassernes Krav — her i Landet er Socialdemokratiet Udtryk for Underklassens Krav og Venstre og de Konservative Udtryk for Overklassens Krav. Det er det faktiske Forhold i Øjeblikket. I øvrigt skal jeg ikke strides med det ærede Medlem, hans Tale var jo saa udmærket, som hans Taler i Regelen er, og han gav et sikkert Tilsagn om, at han og hans Parti vilde arbejde sammen med Socialdemokratiet for de Opgaver, som skal løses her i Tinget i den kommende Vinter. Jeg har derfor ikke noget udestaaende med det ærede Medlem undtagen altsaa paa det rent teoretiske Punkt, hvor jeg ikke tror, han har Ret, og hvor jeg derfor i dette Øjeblik har maattet modsige ham.

De to ærede konservative Ordførere, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Pürschel, udtalte

begge, at de vilde forhandle. Da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde sagt det, skyndte det ærede Medlem Hr. Pürschel sig at føje til, at det vilde han rigtignok ogsaa, han vilde ikke staa tilbage; der syntes ligefrem at være en lille Smule Konkurrence imellem de ærede Medlemmer om, hvem der kunde komme først, og det kan vi jo kun glæde os over. Men jeg vil dog bare sige til de ærede Medlemmer, at Forhandling er ikke nok, det kommer an paa, hvilket Grundlag der skal forhandles paa. Det er Ministeriet, som maa angive Grundlaget, og dette Grundlag maa lægges her i Folketinget, saaledes, at hvad der vedtages her, bliver Normen for det, der skal gennemføres; ellers har vi jo ikke Parlamentarisme. Der synes at være nogen Tvivl om, hvad Parlamentarisme er. Fra visse Sider synes man at mene, at naar bare det største Parti eller Flertallet i denne Sal har besat Taburetterne, saa er det nok, saa behøver man ikke at lade dem gennemføre noget, saa kan Oppositionen selv bestemme, hvor meget der skal gennemføres. Men det er jo ikke Meningen med Parlamentarismen, den maa være saaledes, at der kan gennemføres noget paa det parlamentariske Grundlag, ellers er den ganske forfejlet. Saaledes som Rigsdagssamlingen forløb i Sommer, hvor faktisk baade det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Pürschel spillede fornærmet over, at de ikke længere var i Flertal, at de ikke længere havde Regeringsmagten — saaledes kan det da fornuftigvis ikke vedblive at gaa. Nu maa jeg sige, at der i det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tale i Gaar var en kende- lig Forandring i Tonen fra i Sommer, den var baade i Form og Tone mønstergyldig og forhandlingsvillig til det yderste, der var ikke noget, der kunde støde. Det samme mærkede man hos det ærede Medlem Hr. Kragh, da han forleden havde Ordet her i Tinget. Det er da ganske øjensynligt, at de Herrer i Venstre har lært noget af de to Valg, og navnlig af Lands- tingsvalget, der har været afholdt efter Sommersamlingen. Det kan kun glæde mig, at de Herrer i saa Henseende er paa en bedre Vej. Men det forekommer mig rigtignok, at i Slutningen af det Foredrag, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard holdt, aabenbarede sig en ganske trøstesløs Politik, en Politik, der ikke kan føre til noget. Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at selv saadanne Ting som Brændselshjælp til de gamle og en Udvidelse af Aldersrenten maa Venstre modsætte sig. Vi havde naaet Grænsen, sagde det ærede Medlem, for de